

Діло

Виходить щодня ринч
крім неділяків.

**РЕДАКЦІЯ
І АДМІНІСТРАЦІЯ:**

Львів, Риннон 10., П. пов.

Конт. вочт. шадл. 24.724.

Адреса теле. „Діло—Львів“.

Число телефону 565

Рукописів
редакція не звертає.

ПЕРЕДПЛАТА

в Австро-Угорщині:

місячно 3.00 К.
чвертьрічно 10 —
піврічно 20 —
щорічно 40 —

у Львові (без доставки):

місячно 3 — К.
чвертьрічно 9 —
піврічно 18 —
щорічно 36 —

в Німеччині:

піврічно 20 — М.
щорічно 40 —

За зміну адреси
платить ся 50 с.

Ціна оголошень:

Строчка петитова, двошлях-
това 48, в надісланні 60, в
овоєствах 80 с. в редакційній
часті 1 К. Повідомлення про
візачки і заручини 1.50.
Некрологи строчка 1 К.
Сталі оголошення за окремою
умовою.
Одн. примірник коштує
у Львові 12 с.
на провінції 14 с.

Видас: Видавничка Спілка „Діло“.

Начальний редактор: Д-р Василь Панейко.

НА ПЕРЕДОДНІ ВАЖНИХ ПОДІЙ НА УКРАЇНІ.

Инофакт Української Центральної Ради і Генерального Секретаріату України з Тимчасовим Правительством і російською демократією ізза Українських Установчих Зборів.

(Ф. К.) Відень, 18. листопада 1917.

Судове слідство проти Української Центральної Ради і Генерального Секретаріату.

„Русское Слово“ з дня 1. н. ст. листопада у телеграмі з Петрограду повідомляє:

Нині (31. н. ст. жовтня) міністер юстиції П. Н. Малинович одержав запитане від прокуратора київської судової палати, як має вести ся слідство у справі діяльності Української Ради Генерального Секретаріату.

Міністер юстиції телеграфічно поручив прокураторови київської судової палати негайно перевести як найострійше слідство догично діяльності Ради і Секретаріату, в якій догляднено вимагана до сепаратизму. В інструкції, яку міністер юстиції дав прокураторови київської судової палати, поручаєть ся не числити ся з політичними умовами й кермувати ся при веденю слідства тільки законом і вимогами слідчого процесу. Міністер пригадує прокураторові, що Український Секретаріат являєть ся органом державної власти, в секретарі займають сей уряд в рамках Тимчасового Правительства. При таких умовах, коли вони нарушають накази закона, вони підпадають за те карній відповідальности. Про результати слідства міністер зоручає негайно донести йому.

Заява Винниченка.

„Русское Слово“ з дня 1. н. ст. листопада у телеграмі в Київ повідомляє:

Вражінє, викликанє вимаганє Центральної Ради скликати суверенні Українські Установчі Збори, дальше постаново російських с.р. відкликати ві Секретаріату Зарубина, одінка „самоційних вимагань“ Українців російською пресою відношенє до свого Тимчасового Правительства, — усе те, як видко, поважно зажурило відповідальних українських політичних діячів.

Під сим оглядом дуже замітні — найперше письмо до редакції місцевої газети іредсідателя Генерального Секретаріату Винниченка, а дальше — відбутє засіданє комітету Центральної Ради.

Обширне письмо Винниченка повне зикзань і навіть деяких протнворічностей (?). Винниченко вважає, що суверенність Українських Установчих Зборів необхідна як умова повного втерпимувального виявленє доброї волі демократії України. Але — вастерігаєть ся Винниченко, — суверенність не передарішає зовсім виявленє доброй волі у сторону відрванє від Росії і незалежности.

Не відхрещуючись ні від яких форм, які можуть повстати в далекій будучині в силу необхідности, можна й тепер означити певні ідеали, які намичає само житє.

Такі ідеали точно і твердо означені всею організаційною українською демократією. Се федерація Російської республіки й участь у ній України як рівного з другими державного тіла.

— Коли би Центрально Рада, — заявляє Винниченко, — мала ідеал незалежности, то вона так само твердо, отверго й ясно зисловила би його, як виявляла свій федералістичний вимаганє.

Засіданє Української Центральної Ради.

„Русское Слово“ з дня 1. н. ст. листопада у телеграмі в Київ повідомляє:

Засіданє Комітету Центральної Ради під проводом Грушевського відкриваєть ся інтерпелляцією Українського Військового Комітету:

— Чи відомо Генеральному Секретаріатови, наче-би Тимчасове Правительство визначило слідство з причини наміру Секретаріату скликати самостійні Українські Установчі Збори й наче-б Секретаріат міг бути позбавлений кредиту в сумі 300.000 карбованців?

Від імені Секретаріату наступає заява, що йому про се нічого не відомо.

Потім підіймаєть ся іредсідатель Секретаріату Винниченко й складає таку заяву:

— Український Генеральний Секретаріат, признаючи разом зі всею демократією російської держави право кожної нації на повне самоовзначенє, тим самим признає і за українським народом право свободної, без всяких обмежень виявити свою волю на Українських Установчих Зборах. Разом з тим Генеральний Секретаріат, стоючи твердо на ґрунті своєї декларачії, яку прийняли всі фракції Центральної Ради проти одного гелєсу представника партії народної свободи, свою діяльність буде вести в напрямі вказаной в декларачії позиції, а то — „єдність російської федеративної республіки“.

Винниченко дальше заявляє, що законопроект про скликанє Українських Установчих Зборів по розгляді його Секретаріатом і по затвердженю його Центральною Радою буде предложений на затвердженє Тимчасового Правительства.

На закінченє Винниченко оголошує своє письмо, яке він вислав до редакції газет.

Як заява Винниченка, так і текст його письма викликають пристрастну дискусію.

Меньшиєв Балабанєв від імені с.д., с.р. і „Бунду“ заявляє:

— Письмо Винниченка можна прийняти з вдоволенєм, на скільки вонє рішучо відрікаєть ся від „самостійности“. Одначе повстає ще питанє, чи признаєть ся Українським Установчим Зборам суверенність. Коли Секретаріат говорить про єдину Російську республіку, то він повинен признати, що найвисшим органом такої єдиної держави є всеросійські Установчі Збори, суверенні у відношеню до всіх частин Росії. Нехай Рада дасть ясну й означену відповідь на се питанє.

Лідер української с.р. фракції, найбільш впливової і численної в Раді, Ковалевський заявляє, що фракція вповні не годить ся з заявами Винниченка.

— Секретаріат — говорить Ковалевський — не міг установлювати закона про Українські Установчі Збори. Се — право Центральної Ради. Українські с.р. є також проти предложєня законопроєкту на затвердженє Тимчасового Правительства. Ми є за суверенність українського народу. Ми вважаємо, що виявленє волі народів на російських Установчих Зборах — міг. Тільки тоді може бути виявленє волі народу, коли кожда нація, в тім числі й українська, виявить перед тям свою суверенну волю.

„Бундовець“ Рафєс заявляє, що Українські Установчі Збори можуть бути тільки органом репрезентаційним. Жаданє суверенности для Українських Установчих Зборів рівносильне зі змаганєм до відділенє від Росії.

Представник російських с.р. Сараджев та-

кож підчеркує, що суверенні Українські Установчі Збори мислимі тільки при відділеню України від Росії.

Сараджев дальше вказує, що тактика українських с.д. недостойна політичної партії, коли ся партія не ручить, як вона поступить у будучині. Українські с.р. говорять бодай означено, українські с.д. скривають, як видко, свої дійсні наміри.

Представитель жидівської соціалістичної партії Литваков з вдоволенєм зазначає заяву Винниченка, що законопроект про Українські Установчі Збори буде переданий на затвердженє правительства.

Виступає ще ряд бесідників. Засіданє зтягаєть ся до пізної ночі.

Оконечного рішенє не прийнято. Оголошено перерив до четверга.

„Нова Рада“ звиває вступити на революційний шлях.

Провідний орган України київська „Нова Рада“ ставить питанє про зірванє угоди Українців з Тимчасовим Правительством.

Газета вказує на необхідність для Українців вступити на революційний шлях.

„Не жартуйте!“

Орган українських с.д. „Робітничка Газета“ в статі п. н.: „Не жартуйте, панове!“ з нагоди відношенє правительства до Української Центральної Ради й Генерального Секретаріату України в звязку з їх змаганєм скликати суверенні Українські Установчі Збори питає:

— Жарт се, чи провокація? Правительство Російської демократичної республіки, безсилне, безвластне і невідповідальне перед народом, яке перемирило ся майже у диктатуру контр-революційної буржуазії, хоче і сміє значнати судове слідство проти Генерального Секретаріату, — правительства, відповідального перед українською демократією, яка його поставила.

Газета дальше заявляє:

— Грізно за нашим правительством стоить наш народ. Він не дозволить вам творити ваше вже діло — бурити революцію на Україні й провокувати українську демократію.

— Не жартуйте, панове!
— Памятайте: хто сіє вітер, той буде збирати бурю!

Перед рішаючою боротьбою.

Орган українських с.р. „Народня Воля“ в статі п. н. „Перед рішаючою боротьбою“ пише: „Наближаєть ся хвиля рішаючої боротьби між московською буржуазією в особі Тимчасового Правительства й українською революційною демократією в особі Української Центральної Ради й Генерального Секретаріату України. Український народ мусить бути приготозаний до сеї боротьби.“

На рішучі постанови Тимчасового російського буржуазійного Правительства революційна українська демократія мусить відповісти не менш рішучим реальним ділом!

„Позичка спасєня України.“

„Новое Время“ з дня 2. н. ст. листопада у телеграмі в Київ повідомляє:

Генеральний Секретаріат підняв питанє про втягненє позички спасєня України.

Відновлене української організації міста Львова.

Львів, 20. листопада 1917.

З ініціативи Народного Комітету з'явився на день 19 с. м. до сали Укр. Бесіди перші більші політичні сходили в часі теперішньої війни Українці міста Львова в цілі відновлення української політичної організації міста Львова і вибору нового організаційного гуртка.

Зборам, на котрі явилось дуже поважне число наших інтелігентів і ремісників, проводив д-р Ст. Федак, а секретарював проф. Амбр. Березовський. Реферат про потребу і цілі організації вголосив д-р Степан Баран, на основі котрого розвинуто обширну дискусію, в якій забили голос пп.: Александер Пісецький, посол д-р Цегельський, о. Александер Стефанивчак, д-р Михайло Ломинський, о. Теодозій Лежогубський, д-р Василь Шурат, Стефан Кульчицький і Окниш, підносячи коначнісінько сильного політичного зорганізування Українців міста Львова і утворення окремих місцевих організацій на передмістях, котрі входили би в склад головної осередкової організації, котру належить сейчас вибрати в формі тимчасового організаційного комітету, що має би безпосередньо розпочати організаційну роботу і зайняти ся політичним освідженем як найширших наших кіл у Львові. Принято одностайно листу канцелярії до тимчасового осередкового гуртка організаційного, поставлену референтом д-ром Бараном з правом кооптації в разі потреби нових членів.

Вибрані як голова д-р. д-р Федак, як заступники голови: о. Алекс. Стефанивчак і п. Алекс. Пісецький; як член управи вийшли пп.: Амброзій Березовський, Йосиф Доманник, Іван Ігнат, Іван Кошулинський, Михайло Лаворко, о. Теодозій Лежогубський, д-р Михайло Ломинський, д-р Володимир Пежанський, Михайло Стефанівський, Володимир Целевич і Яків Якевич.

На зборах висказано бажанє, щоби ново-вибрана управа організації попри освідлюючу роботу на передмістях — на разі сейчас можна се зробити на Геродеських — зорганізувати в найкоротшім часі дискусійні вечери на загальні і актуальні політичні теми, як се було послідної зими перед війною.

Незалежність України чи вимордоване Української Центральної Ради?

Львів, 20. листопада 1917.

З часу вістей про події в Росії подаємо намєше дві вісти, з яких одна може наповнити найбільшою радістю, друга найбільшим жахом. Одна говорить, що Українська Центральна Рада проголосила незалежність України від Росії і — що важливіше — вуміла при помочи українського війська зберегти Київ і Україну від боротьби, в якій кровавлять ся ціла Росія. Друга доносить, що Каледін, зважаючи Київ, казав убити провідників Української Центральної Ради.

Обі вісти треба приймати з резервою, вказаною обставинами. Хто тепер в Стокгольмі може знати, що діється в Києві, коли нема певних вістей навіть про Петроград? Заки яка вістка дійде з Києва до Стокгольму, а звідси до нас, яким прибільшенням може вона підлягти?

Що Україна переживає важні події, сього можна догадувати ся. Та дотеперішній розвиток подій на Україні дає нам віру в те, що українські провідники приготували ся до тих подій так, що вони не можуть обернути ся на шкоду Україні. І тому вістку про вимордоване провідників Української Центральної Ради по приказу Каледіна треба вважати дуже неправдоподібною.

А може тут „бажанє було батьком думки“ і сю вістку пушено, щоби викликати відповідне враженє по сім боці?

БЕРЛІН. „Express. Korrsp.“ доносить з Стокгольму: З Києва доносять: Леніном і Троцькому не вдало ся позискати українського війська для большевицького руху. Президент Української Центральної Ради зміг при помочи українського війська запобігти всякому проливу крові. Він видав приказ арештувати дезертирів, що рабували дома, і оголосив незалежність України від Росії. В Україні і Києві не було справді жадних розрухів.

СТОКГОЛЬМ (Донесенє представника ко-

весп. Бюра). Наслідком загального повстання в Фінляндії нема волієм нових вістей з Росії. Оповідання подержаних, які в послідних днях прибули в Росії, є незвичайно суперечні. Київські оповідальці, що мішанське населенє у Петрограді заховають ся вратично ти бажє усі події тільки боротьбами соціалістів. Театри не були ні одне день зматнені. Большевицькі уряди створили різницю серед оборонців вимовою палати. В Києві вступили Керенського літали над Петроградом. Ленін удав ся на корабель „Аврора“. Каледін казав Київ і казав убити провідників революції в членів Української Центральної Ради.

Вільзон про єдність між союзниками.

ЛОНДОН (Райтер) (Ткб.) Управитель спеціальної репрезентації президента Вільсона в Європі, одержав від Вільсона телеграму, в якій Вільзон вказує з натиском на те, що правительство Сполучених Держав вважє єдність і поступованє між всіми союзниками Сполучених Держав найважливішим попередім стріжєм до справедливого і тривалого мира.

Японія й Сполучені Держави.

ТОКІО. (Райтер) Ткб. Урядово спогішують, що Японці узнали за відповідне зрвати переговори з Сполученими Державами в справі доставки Японії чверть мільона корабельної сталі в заміну за доставу 175.000 тон сталі. Японія не може прийняти жадань Америки в справі границі віку кораблів, як такж в справі п.и.

НОВИНКИ

Львів, 20. листопада 1917.

— З'їзд українських самостійників у Полтаві. Дня 6. м. ст. листопада мав у Полтаві розпочати ся з'їзд українських самостійників. — Ф. К.

— З управи українських семінарійних курсів у Відні. По візві о. д-ра Застиря в Відня обняв управу курсів проф. д-р Р. Цегельський. Всі письма до управи належить присилати на

Три роки російського панованя в борщівськїм повіті.

(Ковчє.)

В р. 1915 підчас наступу Австрійців аж до Серету і до Дністра, всі москвефіли вийшли як і польські, що мали нечисту совість утікали в Росію, між ними о. священиків, з яких 3 прийняли православ'є а 3 вернуло, бо побачили, що ліше бути священиком ніж в Росії токовим псалерем. Від той пори настав неслучайний період політики Бондарука. Ідею, насажденя православ'я вярдав не випускав в рук, але до України відносив ся инакше. Про москвефілів говорив з погордою як про людей змінних, що готові нині служити одним, а завтра другим, що вони так небезпечні для України, як і для Росії, бо все роблять за гроші і все до него являють ся з претенсіями на різкі посади, різні привілеї і полєкші, підчас коли Українці держали ся все гідно і не упідляли ся. За чєв закладати українські школи і був толєрантний для України. Се, як нам пізніше сказали, не була його власна ініціатива, але був наказ „а гори“ щоби в окупованій країні з населєнем українським обкопати ся лагідніше.

Корупція і хабарництво між Росіянами були страшні. Від найнижшого до найвишого все крадо, все було лакове на рублі. Як хто хотів успішно поладити якусь справу, вистарчило показати „Катерину“ (100 р.) а перепустку то найпевнішїш буди від самого государя (т. є. рублі). Се все не вєрогідно добро для російської держави. Як раз прийшов март, а з ним велика російська революція і упадок царизму. Ніхто не хотів вірити, щоби се можливе було, але коли ми побачили на мурах різні оголошеня, а навіть відозву до всего українського народу, коли ми побачили автомобілі з червоними фанами, а на них жовнірі в червоних кокардах, то радість була велика. Навіть поліцейські і жандармерія попричіпали червоні кокарди на

знак, що ніби і вони раді тій революції. Многі жовнірі і офіцери говорили, що коли-би не війна, если би нарід російський не бачив, які по ради в Австрії і як нам тут жило ся, то ще довгі віта панували би у них така неволя.

Між нами зараз на ініціативу одної закордонної Українки „Марусі“, зачалась прєваганда, щоби усунути з Боршева начальників Бондарука. Зачалась абиранє проти него фактів і відписів. Втворились дві партії: Жиди і Українці хотіли його позбутися, а Жиди на чолі з дітківчєв і Волковець хотіли його уратувати. Приїзав на слідство в Тернополь віцегубернатор Поляк Янівський і так вів слідство, що Бондарук остав ся в авансом в Боршеві. Українці і Жиди зажадали повнегго слідства від тимчасового правительства, написали меморіал з підписами Жидів і Українців. З України підписались о. Махницький, о. Гребенюк, о. Йосиф Білінський, о. Вітольд Білінський, п. Руцицький, п. Тонковий, п. Мішко і мішани, а прочі священики в повіті в числі 14 солідаризували ся з нами, крім одного, що жив в особистих приятельських зносинах з Бондаруком. Але тепєр забрав Бондарука, а на його місце прийшов Українець, адвокат з Петрограда, Масляк. Сей хотів прийти по справедливости і розказав загальним голосованєм вибрати прибічну раду а склали з певні і а інтелігенції. Вибори відбулись справедливо, але Поляки почували ся покровджєми, тож начальник, щоби переконатись докладніше, приїзав зробити конскрипцію а цілім повіті і мали відбутися нові вибори, але не довелось, бо Росіяни мусїли утікати перед союзним військом, яке дуже скоро, бо в однім тижні очистило наш майже цілий повіт. В послідних днях переживав наш повіт страшні хвилі. Утікали Росіяни всюди грабили, що лиш могли: худобу, коні, вози, гроші, годинники, перстені, дивани, пєдушки і т. д. Декуди, як в Озерянах і Боршеві абєзачистили жінок. Зойки, плач і стони розносились по улках.

Яка-ж то була радість для нас по таких

страхах побачити першу нашу патрію, для нас, що цілих три роки не бачили своїх. Зі слезами в очах витав нарід німецькі і австрійські війська як змів і гостив чим міг. Коням закладали вішї, сиділи цїти, винесли хлєб, морське, яйці, овочі, а навіть варені кури. Жінки обнимали перших жовнірів і цілували як своїх синів. За військом в тиждєні приїзали „наші“ власти, себто старостєв, жандарми і інші. Староста Фрїдріх, що був перед війною, не вернув, бо вїстєв старостєв в Тернополі, але прийшов якийсь новий Стефан Новак. Показало ся незабаром, що він не має своєї волі, лиш підлягає дуже плямам прибічників з польських москвефілів, що вернули в Росії. Відомість про сєвє урядованє оголосив в мові польській, так як-би 85% Українців не істнувало. Всі відозви до громад висилає лиш в мові польській, лиш цїни сталі на продукти і військові мєляуники повини ся такж в українській мові. Всякі панки, щоби викрутили ся від війська, притуляють ся при старостєв. Підчас панованя Росії бурмістром був вибраний рядю громадськєю Українець Крочак, тепєр, щоби зробити місце панковєм, що не має охоти служити при війську, Корчава усунув, а його зробили ніби комісаром. А аже найбільше вярвало всім, що староста прийав на комісарів і урядників таких, що в 1915 р. були втікли в Росіянами. Один з них, судія Струсь полонених Австрійців послідними словами визнав, казав, що поки полонених Австрійців в Росії не було, то милє було дешєвше, а тепєр подорожєло, бо Австрійці такі а вудини, що милє не стає і ще все мило „zawzeczne“. І того панка прийнято до старостєв і зроблено його апровізаційним комісарєм і він не вагав ся купити собі за 600 кор. „зубний“ після його слів австрійський мумудр і ходять по місті начє би хотів нам всім сказати „се шї зgrobix“. Вже вєдет ся слідство, але в урядованю возістає дальше, видно є себе певний.

Найдешевше жерело

обезпечити на жите враз з суб-
скрипцією на 7-му воєнну позичку
є безумовно тільки

Ц. К. Австрійський військовий
Фонд відів і сиріт.

Безплатні інформації: Львів, Словацького ч. 16. II. пов.

Dr. R. Sebelskyj, Leiter der Lehrerbil-
dungsanstalt Wien VIII, Albergasse 20, або до
штаб-квартири XVIII, Pienergasse 3/9.

Художній Альбом України. В Полтаві видано накладом видавничої фірми С. Волченка імені портретів історичних і сучасних діячів України великої фотографічної збірки з засідань Укр. Центральної Ради, Оголошення Універсалу, Укр. українських полків і багато ін., а також 100 ст. великого формату вибрані твори Т. Шевченка з кн. поетів України. Альбом видавництва Люксовіч атласово білим папері, в англійським золотеним переплеті зі зброєю гетьмана Мазепа й золотим портретом Т. Шевченка на верхній окладці.

Та сама фірма видає також „Художній український Календар на 1918 р.“ — Ф. К.

Митрополит Шептицький між виселенцями. Митрополит митрополит гр. Андрій Шептицький виїхав до Зальцбурга. По розмові з президентом краю й рідником краєвого правління в Рамбонсдорф звідати митрополит табор поселення в Підкарпатті.

Новий командант УСС Розв'язком ц. і к. командант Команди армії з 14. мін. к. назначено командантом УСС. майора ц. к. стрільців Милоша Тарнавського.

Кравець Семер господарських спілок просить своїх П. Т. Ваборців з Львова, котрі заклали угоди, щоб сеїчас зложили в Союзі угоди побору на вуголі, бо його доставка на північ вже в найблизших днях. VI 1-1

Служба трамвайного руху у Львові. Від недільської трамвай з причини недостатнього налізу і несправдливої доставки вугля будуть менш на 2 години денно, а саме від години 6:10 до пол.

Українські проспекти і вноски розіслали ми цілим краю; хто не має ще в своїх руках, негайно звернутися до наших повітових мужів і забезпечити ся на жите. Дуже корисні відомості при забезпеченні в VII. воєнній позичці має тільки „Ц. к. австрійський військовий фонд для відів і сиріт“. А беручи під увагу до турману цілї, горожанським обов'язком є ширати се товариство.

Реченні ліцитацій військових коний.

В області ц. к. Команди військової в Перемишлі: Рашів 10. палодиста, 7. і 21. грудня, 18. палодиста, 2. і 16. грудня. Судова 21. палодиста, 5. і 10. грудня. Максимович 15. палодиста, 6. і 20. грудня. Черляни 25. палодиста, 9. і 23. грудня. Сявків 23. палодиста, 21. грудня. Стрий 21. палодиста, 6. і 13. палодиста. Перемишль 19. палодиста, 7. і 17. грудня.

В області ц. к. Команди військової у Львові: Львів 16. палодиста, 4. і 18. грудня. Станіслав 18. палодиста, 6. і 20. грудня. Коломия 21. палодиста, 8. і 22. грудня.

Успішні продажі коний зі шпиталів в дорожній, здібних до різних робіт. Коні до різних і лісних робіт будуть продаватися в конських шпиталів дорогою ліцитаційним, котрі викажуть ся легітимацією, видану політичну власть (районову команду) відповідною право закупки.

1) В тій легітимації має бути означене чи коня, які купуючий хоче набути.

2) Від ліцитації виключені є гандлярі коний тількино посередники.

3) Властитель купленого коня обов'язує продавця його через 12 місяців, лише Австрійський уряд одержати виймовного дозволення від політичної I. інстанції.

4) В разі продажу (подаровані) коня (кавалерійського) без згоди влади політичної I. інстанції, продавець упрямом 12 місяців, повинен продавати коня за влади військової конвенціональну угоду висоті ціни купна при ліцитації.

5) Після приписів приналежних міністерств війни та відбірці качки зобов'язані ужити коней до громадських цілей.

6) Заплату і належність стемалеу вирівняти ся сеїчас на місці.

7) Коні віддають ся без утримки.

8) Властитель закупленого коня потверджує його відбір на відворотній стороні легітимації де є подані усілякі купна. Легітимацією відбирає команда шпиталів коний.

9. Кожен відборець коня одержує від команди шпиталів особний сертифікат на кожного коня, який містить докладний опис коня, імя і назвисько і адрес кулуячого, як рівнож місце і дату продажу.

10 Копію того сертифікату пересилає команда шпиталів коний тій влади політичної I. інстанції, котра видала легітимацію на право закупки.

11. Куплені коні належить сеїчас відіслати на місце призначення за означеним сертифікату зголосити їх безпробовно у начальника громади або настоятеля общару діврського.

12. В перших 60 днях по відборі належить тримати коні особно, здалека від інших коний і обсервувати їх стан здоров'я.

13 В случаю об'яві піазерілої хвороби, належить сеїчас донести о сім начальникови громади, або настоятелю общару діврського.

14. Коні можна уживати тільки тоді, як що є зовсім здорові; в часі 60 днів обсервувати вільно їх уживати лише до робіт в місці побуту або в найблизшій околиці. Не вільно їх однак ставляти до тісних стаєн, ані позвляти стикати ся з иншими конями.

15. Політична власть I. інстанції має обов'язок нагляду над виконанням тих постанов.

16. Коли закуплений кінь в протязу 14 днів по ліцитації згине або в роказу влади вістане збитий, в брех вини властителя буде урядово стверженій, в сім случаю одержить він на підставі письменного подання до місця продажі при найблизшій публічній ліцитації иншого коня даром, в міру можности після залучення вибору і в тій самій ціні викликання як попередню. Такі подані заопіоновані через місце продажі повинні бути предложені команді військової до безпробовного порішення; о висліді повідомляє команда місце продажі.

ЗВІДОМЛЕНЕ Ц. І К. ГЕНЕРАЛЬНОГО ШТАБУ ВІЙНА З ІТАЛІЄЮ.

В греській терені на пол. від Фліч військового полка Альфреда Краса здобули колись то наступом в зв'язних боротьбах, триваючих до ночі, село Кверо і Монте Корнелі. Піймано над 1100 бранців. Сей успіх, розширений вчора дальшим позисканням терену, належить в першій мірі завдячити розумному наступови випробуваному босн-черн. полкови ч. 2, та німецьких наступних відділів.

На півні схід від Галліо зломане знов криваво кілька італійських наступів.

ВІЙНА НА СХОДІ.

Не було аміни.

В Альбоні випрала наступних військ босн-черн стрільців в італійський мостовий причілок Ферас над дол. бігом Воюси зовсім не вдала ся. Прогнано залого, значно переважуючу числом та здобуто численну добычу.

ЗВІДОМЛЕНЕ ГОЛОВНОЇ НІМЕЦЬКОЇ КВАТИРИ

ІТАЛІЙСЬКИЙ ТЕРЕН ВІЙНИ.

На півні схід від Асіаго, півторим неприязнень безуспішні, а богати у втраці наступів, щоб відіслати навед втрачене між Брентою а Півью.

Последні дні принесли військам союзників в тяжких боротьбах ряд нових успіхів. Італійці намагали ся боронити зав'язані кождої пяди землі а пригетовали й з прирван сильних становищ. Проти наступаючих наших військ кинули вони невосправджені сили, які не дорівняли наступній силі нашої піхоти. Неприязнень подавав ся крок за кроком, зав'язано боронячись.

В особливих зв'язних боротьбах взято наступом Кверо і Монте Корнеліо.

На півні схід відділ відкинуто ворога на його силі укріплені становища на Монте Томбо. При тій відзначили ся особливо в ім на ступні вій ка та босн-черн полк піхоти ч. 2. В руки вбитів впадо 1100 бранців.

Над. дол. Півью огнеза боротьба звільняла змогла ся до великої нагальности.

На східній терені війни й на македонським фронті не було більших боєвих ділань.

ЗАХІДНИЙ ТЕРЕН ВІЙНИ.

По загальних хвилях огня раннім ранком діяльність артилерії до полудня незначна. Коли ввоздух пополудни розяснив ся, боротьба знов оживила ся й на поодиноких відтинках між бережем а Bessenleite змогла ся до великої сили.

В инших арміях — повинувши дрібніші боротьби на передполях — промивув день без важніших подій.

Поручник Буклер, віднесений наслідком своїх подвигів а віцефельдфебел на офіцера, вістрівил вчора ворожий літак і два більюни на припоні, через те відніс 27, 28, і 29. ввоздушну побіду.

О ПОВІСТКИ.

Второк, 20. палодиста 1917.

Нийлі: греко-кат.: Брона і Лавара — райо-кат.: Фелікс.

Завтра: греко-кат.: Михайла — райо-кат.: Оф. Пр Д. М.

Український Народний Театр Т-ва „Бовіда“ у Львові під управою К. Рубчицької. Салл Т-ва ім. Лисенка при вул. Шашкевича ч. 5.

В середу, дня 21. палодиста 1917 „Кума Марта“, драма на 5 дій зі співаки і танцями Ф. Шаткогського.

В суботу, дня 24. палодиста 1917 „Жидівка вихрестка“, драма на 5 дій Тогобочного.

В неділю, дня 25. палодиста 1917 „Катерина“, опера на 3 дій Аркаса.

Білеті равніше набути можна в „Народній Торговлі“, в день представлення при касі від год. 5. п. п. Початок о год. 7 вечером. 2-2

Вінчане п. Володимира Северина Величка з п. Антонією Фльодо відбуло ся в Станіславові д. 4. с. м. Молодята місто повідомлень складають 20 К на школи Укр. Пед. Т-ва. 448 1-1

Народний Дім, господарсько-торговельне стов. зар. а обм. порукою в Тернополі повідомляє своїх Вл. членів і прихильників, що отворив свої бюра в каменниці Народної Торговлі при вулиці 3. Мая. 447 А 1-1

Філія „Провісти“ в Тернополі отворила свою канцелярню при вулиці 3. Мая в домі Народної Торговлі, о чім повідомляє членів „Провісти“ і Читальні „Провісти“. 447 Б 1-1.

В четвер дн 22. палодиста о год. 5. по пол. відбуветь ся на „Акад. Громаді“ при вул. Панський 11а Дискусійний вечір. Дискусію закінчить тов. Палашук на „Віжучі теми“. Просіть ся всіх членів прибути. — Виділ.

Для Бережанщини! На день 26. листопада с. р. запершує філія тов. „Сільський Господар“ на нараду в справах дотикаючих тепер наш повіт. Обіцяв прихити наш посол Влов. п. д-р Кость Левницький здати посольське справоздане. Прибувайте зі всіх сіл численно, вискажуйте ваші бажання і болі, аби Влов. пан посол міг їх представити де треба. Збори відбудуть ся 26. с. м. о 11. год. перед пол. в салі руської Бурси. — Бережанська філія тов. „Сільський Господар“ о. Юл. Левницький голова, д-р Василь Левницький секретар. 444 1-1

Заповіджена ліцитація коний в Черлянах коло Геродина на день 25. палодиста 1917 не відбудеть ся. 452 1-1

В виду перенесення бюр Українського Відділу тов. „Явор“ з Відня до Львова просимо від 20. палодиста 1917 слати всякі письма і вноски забезпечень на теперішню адресу Українського Відділу тов. „Явор“ Львів ул. Сикстуска ч. 436. 442 Б 7

КОЖДИЙ а саме: офіцер, жовнір, священник, урядник, купець, ремісник і денний зарібник повинен забезпечити свою і своєї родини будучність.

Повинен забезпечити ся на жите, а заравом підписати VII. новину позичку; сі забезпечення реводять ся на основі умови з Товариством житевих забезпечень „Австрійський Феніс“ у Відні тільки

Ц. к. австрійським військовим фондї для вдів і сиріт.

Обезпечене сейчас важне по вложеною першої премії.

Без лікарських оглядин від 500 — 5000 К.

новина! Обезпечене дітий. новина!

Обезпечене

в державних бонах на літ 9 платне по девяти літах готівкою річно 90 К.
в амортизаційній позичці коштує річно:

на літ 10	12	15	16	18	20
корон 77	63	48	44.50	39.50	35

Жадайте проспектів і внесків **по повітах у мужів довіри.**
Безплатні інформації: **Львів, Словацького 16.**

ГЛЯДАЮТЬ СВОІХ.

Хто би що знав про п. Йосифа Коптюха, сына бл. п. о. Василя Коптюха, пароха в Ланочнім, нехай буде ласка в подати його адресу або якусь вістку о нім на адресу: Militärakademiker Peter Minko, Wien III Boerhave-gasse 15. 423 9-10

Хто знає адресу Михайла Давола, 16 літ., в Кабаровці, повіт Зборів, звольте мене повідомити. — Анна Даків, Smilad k. k. Barackenlager Baracke 38. 449 1-2

Оголошення.

ПОЗІР! Хто хоче без учителя научити ся по німськы, най замовить собі сейчас українсько-німський **САМОУЧОК** укладу О. СОЛТИСА (4-ге мобільне виданє зі словарем). Ціна К 2.—, з поштовою оплатою К 2.50. — Вислать лише за готівку. Замовленя і гроші прошу прислать на адресу: А. ОКПІШ, Львів, вул. Кадецька ч. 4.

Увага, Сей Сам учок укладений після випробованого вже способу научаня! Важне для учителів удалюючих початків німськы мова, як також учеників і прагуючих ся до устних іскантів. 371A 11-25

-Переробляє капелюхи-

М. ТОПОЛЬНИЦЬКА
Львів, вул. Коперника ч. 1.
214 (над аптекою Миколаша). 15-20
Замовленя з провинції приймає і скоро выноєс!

НА 1918.

друкують ся вже малі, однак богаті змістом і принадні виглядом слідуєчі **КАЛЕНДАРЦІ:**

- I. **ШКІЛЬНИЙ** для молодіжи всіх шкільн. закл. Наука і школа. Вибір яваня. Полескі для учей. і н. 50 сот.
 - II. **ЖОВНЯРСЬКИЙ.** Вііск. сорани. Урлюпи. Революцій. Свівєкы, жарти, загадки і н. 40 сот.
 - III. **ІНФОРМАЦІЙНИЙ.** Віісконі прачаня Воєнні чинств. Госп. урядя. Центральн. в-д-будови. Субвенцій для поштод. Кредитя. Віісконі полескі. Найважн. воєнні закони і н. н. 60 сот.
- Додаток: На 10 шт. 2, на 100 шт. 25.
Пересилка: 5 сот., на 11 шт. 30 сот., а 125 шт. оплатно на кіт кош!
- Наклад невеликий. Прошу о скорі і лише писемно! 384 А
- А. БЕРЕЗОВСЬКИЙ,**
Львів, вул. Карпівського ч. 19.

Ц. К. УПРИВ.

Віденський Банк Зв'язковий

Філія у Львові
приймає зголошеня на

VII. Австрійську Воєнну Позичку

на оригінальних уоліях з воєнними угодїдненями.

Інформації і проспекти безплатно.

Рукодільня різьбарська під фрмою Петра Дембики в Яворові, виконує урядженя церковні як коностаси, вітарі, кивоти, проповідниці. Реперує і віднавляє також. 346 6-10

ДЯКА пошукує сейчас уряд парохіяльний в Ставчані коло ЛЬВОВА. 450 1-3

379 4-5

САМОХОТНИК КАЛЕНДАР

Ціна лиш 70 сот. — з пересилкою 80 сот.
Хто вложить 10 грам порто оплатуюмо. Комісіонерам 20%. Замовленя прямиемо тільки за готівкою на адресу: „Самохотник“ в ноші УСС. Etappenpost 445.

РУСЬКА ШАДНИЦЯ в ПЕРЕМИШЛІ,

вулиця Косцюшка ч. 3.

Принмає і вкладає шадничі вкладки щорічно в годинах урядових. Вкладки опрощують ся на 3%, починаючи вже від слідуєчого дня по два місяци аж до послідного дня перед двом видобраня.

ВКЛАДКИ в „Руській Шадниці“ можна складати особисто в касі товариства, поштовыми переказами, грошевими листами, чеками поштової Шадниці, які Дирекція Шадниці на жадане безплатно доставляє, і в філіях банку австро-угорського на рахунок „Руської Шадниці“.

Удїля позичок: а) гіпотечних платних щорічними амортизаційними ратами на протяз 10-45 після вибору позичковочого; б) на зможбю ефектів, в на есконт векселів. Сирани позичок полагодуєть можливо скоро.

Посередничать у ввядуваню позичок в Галичині Заведеню кредитових в Кракові.

Важнї інформації і другї удїли каждему „Руської Шадниці“ вул. Косцюшка. Народній Дїлі пов. щоденно безкорисно в годинах урядових від 9-1 год. кромї недїль і українських свят.

Після §. 14. устава „Руської Шадниці“ затверженого через п. к. міністерство внутрїшнїх справ вкладає в товаристві „Руська Шадниця“ в Перемишлі надать ся до місцї публікації, фінансаційних і т. п. капіталів, які отже „Руська Шадниця“ публікару обявляє.

Відповідає за редакцію Д-р ВАСИЛЬ ПАНЕЙКО

З друкарні „Дїла“ Львів, Ринок ч. 10.

дня _____ 1917. Владчено рівночасно через _____
Наванско: _____
За особи, котрі самостїйно не можуть зобов'язувати ся, мусть бути внесок підписаний через їх правного заступника). Підпис забезпечуючого.